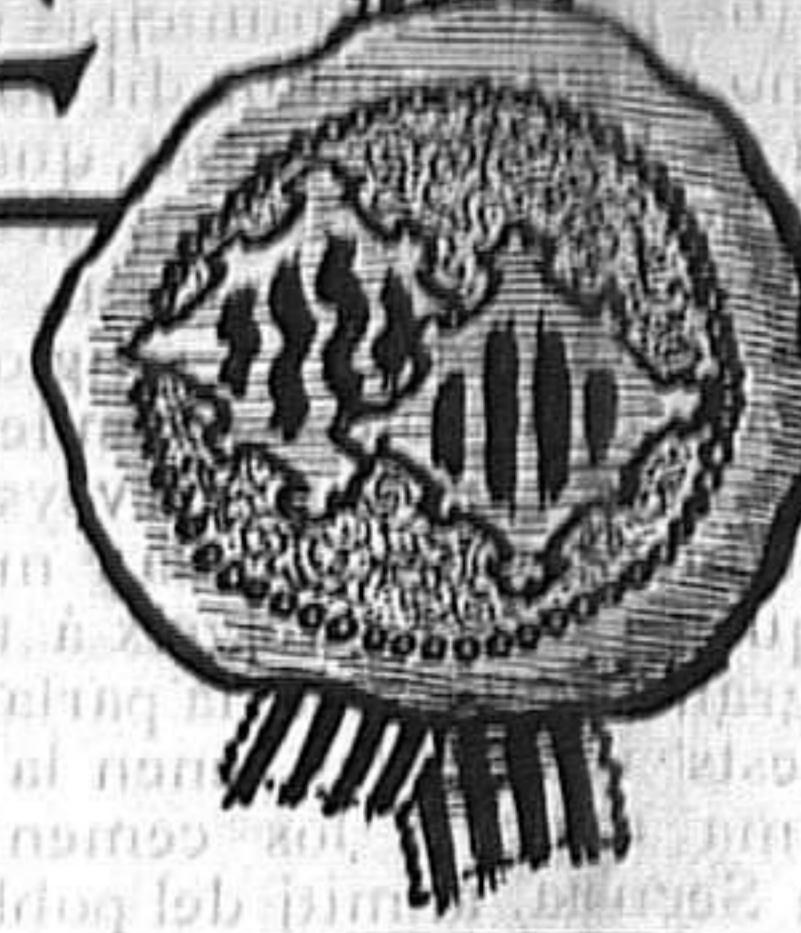

LO CAMP DE TARRACONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 3.—Núm. 108.—Diumenge 31 d'Agost de 1902.

LO QUE VOLÉM

«Volem la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrecs públichs; volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sinó tot quant se refereixi á la organització interior de nostra terra; volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instància els plets y causas; volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevans en massa y estableint que la reserva regional fòrsova presti servei tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Esforsos inútils

Tant com més avansa'l Catalanisme en son camí, més descarats y units se presentan sos enemicxs, de tal manera, que pera donarse compte de la creixensa de nostras salvadoras ideas, n'hi ha prou ab tenir present l'esfors que realisan ab intent d'anorrearlas, los elements de tots colors, acoblatxs a l'entorn del centralisme. Qui vulga tenir idea exacta de l'importància del moviment autonomista català, no té més que contemplar com lo combaten los politichs de les més oposadas tendencias, com s'ajuntan pera defensarse dels nostres trets los que fins avui havien viscits separats per odis personals y de banderia, com esborran diferencies y antagonismes los que s'alimentavan de l'explotació comuny s'disputavan lo predomini en tots los organismes que ls goberns han creat pera satisfacer sos ambicions.

Quina diferencia de fà alguns anys ab ara! Quan lo Catalanisme sols era aspiració platònica d'uns quants patricis ilustres enamorats de las tradicions de la terra y de las qualitats del nostre poble, sos missatges y sas reunions sols feyan apuntar la rialla despectativa y mofeta en los llavis dels politichs allavors omnipotents. Mes avuy que las profecías d'aquells homes previsors s'han complert en totes sus parts, y lo que ahir era petit esbant s'ha convertit en nombrosíssim estol d'entusiastas defensors de las reivindicacions catalanes, com arrojan lo front los mateixos que abans revan, com se preocupan de la nostra actitud y dels nostres actes los mateixos que ns negavan tota importància y preténfan presentarnos als ulls de tothom á l'estil de visionaris, exaltats o bojos!

Lo desvetllament del poble català deixà estemordits de primer entuvi als que fent traïcio als sentiments de la nostra rassa han ajudat a l'implantació del despotisme centralista. Però revisats al veure quel seu funest predomi acaba per sempre, trayent forsas de la propia flaquesa, no desaprofita ara la més petita ocasió que se's presenta pera demostrarlos son odi. Un dia ns titllan de separatistas, un altre ns denuncian acusantnos de delictes imaginaris, y quan se troben impotents pera combatrens noblement y cara a cara, s'entretenen buscant medis per baixos y denigrants que sian, al l'objecte de molestar-

No's envéjem l'ingrata tasca que s'han imposat sense comprender que no hi pot haver ja forsa humana capsa de deturar el Catalanisme en son camí triomfal. Han fet tart, y abrumats sota'l pes de las sevas preocuperions, no veuen que qualsevol mani'estació o acte que realisan en contra del moviment autonomista, ha de resultar contraproducent, per que atenta a la dignitat de tot un poble que, per fortuna, ha comprès que no podra gaudir la vida normal de las societats civilisadas y cultas, sens reconquerir abans sa personalitat.

Deixémols fer donchs als pobres de esperit y més pobres de conciencia que, massa cobarts pera prestarse a fer de bauxins, s'exercitan en lo vergonyós ofici d'estirar-cordetas. Deixém que vagin ells mateixos presentantse als ulls del poble tal com són, ab sus ambicions desenfrenadas, ab sus passions rastreiras, ab son procedir innoble que s'porta a prescindir per complert de totas las reglas de la educació y de la cortesia..... Al cap y a la fi, no ns fan més planera la nostra feyna de propaganda....

Són inútils y ben inútils los esfors de tots los politichs d'ofici pera contrarrestar lo creixent avens del Catalanisme. Per això som de parer que no ns deuen preocupar gens ni mica si sa oposició sistemática a tot lo que portu avres de la terra, ni son decidiut proposit de posar entrebancs a la realisació parcial o completa dels nostres ideals.

¿Qué pot passar en últim terme? Que's fassi necessaria l'unió de tots los elements, sian del color que vulgan, que anyorin per damunt de tot l'autonomia de la nostra terra? Donchs aquesta unió farà pesi a qui pesi, perque a n'ella obligaran las circunstancies, y allavors tindrán ocasió de apreciar los que avuy tan injustament nos combaten, quant inútil haurà resultat son esfors y quant han contribuit ab sa lleugera conducta a enrobustir aqueix arbre sagrat de las nostres reivindicacions, que creix usanós y plé de vida escampant sus arrels y l'ombra benefactora de sus branques per tots los indrets de la Terra Catalana.

GERMANOR

Molt convé que s'excitin los sentiments de germanor entre tots los catalans. Quatre segles d'ensopiment polítich han fet quasi bé desapareixer lo sentit social o colectiu dels nostres esperits, dominats avuy per un individualisme desenfrenat.

En totes las manifestacions de la nostra vida's posa de relleu aquest defecte grave del carácter català. Entrebat cadascú a les sevas particulars ocupacions, absorvit tothom per la consecució dels seus fins personals o familiars, ningú aixeca la mirada enlayre. L'obra del bé comú, que és la obra essencialment política y social, no's pot empender de bona fe sense haver fet abans lo sacrifici de molts casos que ls catalans estimen ab refinaments massa egoistas.

Vivim tots plegats molt solitari, encara que visquem en ciutats grans. Aquí, tot just se coneix lo contacte social, la relació intima y diaria entre los homes de pensament. Los que estudian, coleccioñan coneixements ab la mateixa cobdicia que ls que fan negocis acumulan riquesas.

Las ideas no's cambian ni's contrastan serenament: covadas tan sols dins de la conciencia individual, quan surten a l'aire lliure és pera lluyant ab implacable furia ab las ideas contrarias. Per això, aquí, en aquesta terra, los que pensan diferent, en ciencia, en política y en art, no saben ser contendents nobles que buscan lo triomf de la veritat, sinó enemicxs personals que acaban quasi sempre per odiarse y per omplirse d'insults per calumnias.

Las malas passions són plantas que hi creixen ab explendidesa, dins de aquesta atmòsfera saturada d'egoismes individuals. Lo públich acaba per acostumarshi, a las barallás escandalosas y acanalladas, y ab l'educació viciada que se li dóna, arriba a no comprender que's fassí rès sinó es un impuls d'un interés reprobable o d'una vanitat ridicula. Veusqui per quèls homes que sobressurten una mica per dessobre del nivell dels altres cauen aviat ofegats pel baf repugnant de las acusacions insidiosas, de las sospitas indignas; y quan s'intenta un moviment colectiu pera obténir un bé general, la crítica treballa ab incansable afany fins que logra debilitarlo y dévegadas disoldrel per complert.

D'un quant temps ensa's reacciona ab energia contra aquest vici, que ian accentuadament se manifesta en las nostres costums públics. Lo Catalanisme n'ha fet molt, y és d'esperar que'n farà molt més encara, de treball en aquest sentit sanitosament social. Mes, pera que la seva feyna sigui prou feconda pera netejar los esperits d'aquesta fera indisciplina que tantas obras grans esterilisa, és precis que abans dongui l'exemple estableint una gran base de concordia, de pau y d'armonia entre los organismes que'l representan y los homes que lo dirigeixen.

Podrem los catalanistas y los federaus de totas menas diferenciarlos los uns dels altres en certas cosas; però ns uneixen principis molt trascendentals y sentiments molt fondos. Es neces-

sari, donchs, que tots plegats generalisem la cultura pera inspirar a tothom lo degut respecte a las ideas dels demés; que reprimim los excessos de l'egoisme y eduquem la voluntat, pera que un superior sentit social se imposi a las superbas rebelles de l'espiritu. Bé prou que'n quedará, encara, després de tot això, d'iniciativa y de forsa individual, dins de l'ànima catalana, pera evitar la cayguda cap a una embrutidora tirania organizada.

Solsament allavors surgiran, puras y espontànies, del fons dels cors, las dolsas tendresses de la germanor entre tots nosaltres.

ILDEFONS SUÑOL.

(De Germanor.)

L'Escola Normal de donas,

yés beneficiosa?

Als diputats provincials senyors Huguer, Merolés, Fàbregas y Tell

L'Història ns refereix que a la familia antiga sols lo poder del pare era absolut; ell era l'únich legislador, lo suprem jutge, y governava ab despotica tiranía a sa mulher, a sos fills y a sos esclaus, considerantlos a tots com criats seus, o com criatures inferiors a ell.

La dòna, comprada ab diners, com si fos una mula, era considerada a la mort de son marit com formant part de la successió d'aqueix, y com a tal, queya en poder dels herèus que allargavan son martiri.

Per això no hi ha que extranyar que aquells pobles no hagin produhit cap dòna que sobressurti per sus prendas personals, porque essent considerada com un ser inferior, ningú cuidava de desenrotillar en ella los sentiments enlayrats, y vivia sens tenir sisquera idea de sus dues virtuts predilectas: lo deber y'l sacrifici.

Còm podia ser bona esposa, sotmesa com estava al penós jou de son crudel tirà?

Còm podia ser bona mare, refusantseli tot poder sobre sos fills?

Mes, un dia, allá en un reconet de la Palestina, s'aixecà una vèu poderosa, proclamant lo dogma consolador de la caritat universal, y al ressó de quina vèu cauhen per terra las feixugas cadenes dels esclaus, y's cors tots s'uneixen y's estrenyen en l'apreditadísima abrasada de l'amor. Lo egoisme venut deixà lliure camp a la caritat; la religió de Jesucrist dignificà a l'humà llinatge; enlayrà a la dòna fins al lloch que li correspon; imposantli los mateixos devers que a son espòs, concedintli al mateix temps, iguals drets, la mateixa autoritat y idèntica responsabilitat moral.

La dòna ja ocupa un lloch desde ahont poguer exercir sa hermosa tasca.

Lo llibre de la Sabiduria, al parlar de la dòna fòrta, diu: «E's més preciosa que ls tresors que's treuen de las entranyas de la terra. Sos fills s'han aixecat proclamatla benaventurada, y son espòs també s'aixeca pera proclamar sus alabans». En efecte, tal és, tal déu ésser la dòna considerada com a mare de familia.

Y si realment comprends sos devers, y si està decidida a cumplirlos degudament, trobarà sa condició igual a la de l'home, y tal vegada més bonica y més simpàtica encara.

Per això deya'l célebre escriptor Marián: «Si la dòna's queixa de que no es hermosa sa missió, es que no la comprehén».

Mes, ahont ha d'exercir la dòna sa beneficiosa influència? Ahont ha de sentirse complertament felis?

Ohim lo que sobre això ns diu Mme. de Girardin: «La dòna sols ha de trobar sa felicitat en la vida de familia.» Sa principal esfera d'accio-

és, donchs, dins de la llar, qu'es ahont ella viu alegre y humil, semblant a la modesta violeta que s'amaga entre las fullas y sols revela sa presència per la suau fragància de sus virtuts.

La dòna, tendre companya de l'home en lo trist d'estero d'aquesta vida, suavisa totas las penas y duplicita los plàmers. Lo cor de son espòs se confia en ella, y la dulsura que degota de sos llabis és balsam consolador que calma tots los dolors y tanca totas las ferides.

Y qué direm de la dòna considerada com a mare?

«Lo cor d'una mare» ha dit ab molta poesia un autor francés, —és la obra mestra de la naturalesa».

Y no's pot posar en dubte si recordem los venturosos anys de nostra infantesa, en que, lliures de tota inquietut, reposavam a la falda de nostra mare, dolsament endormits als d'una ronda d'amor; si recordem nostres primers sufriments y veiem a la voreta del llit la tendre figura del ser estimat, contant ansiosa las horas de nostra angoixa, y refrescant nostra ardorosa front ab las dolsas besades de son carinyo maternal; si recordem nostres primers passos, nostres primeras paraules, y las innocents plegaries que dirigíam a Déu, dictadas per son cor de mare.

Y no sols nos accompanya son carinyo en l'infantesa; segueix essent nostre apoyo en l'adolescència, nostre mellor concoller en los anys borrascos de la joventut, y nostre consol en los difícils temps de l'adversitat.

Y sa esfera d'accio no's limita als cuidados físics, va molt més enllà, y desde que nostra intel·ligència, qual tendra ponella, s'obre poch a poch a la veritat, ella comensa a desempenyar son paper d'educadora en lo si de la familia.

Lamartine, lo suau poeta del segle XIX, exclama en un de sos escrits: «Lo cor de ma mare ha sigut mon verdader mestre, y en ell llegia jo lo que havia de ser, sentia totas sus impressions, y aspirava al través de son amor».

Per això's diu que la dòna és lo primer llibre en quinas pàginas adquiereix lo noy las primeras ideas de la vida, per lo que deya Napoleón: «Lo peregrindre de las criaturas es casar siempre obra de sa mare». Ella fà entrar al cor de sos fills, ab sos besos y sus llàgrimas, l'ensenyança, via de la moral, porque en realitat las dònas són las úniques y verdaderas mestres d'eixa noble ciència, indispensible a la vida social.

La dòna, més débil que l'home, com a ser físic, és més forta que l'home, com a ser moral. De dret és més fort l'home, però de fet acaba la dòna per dominarlo. Aquest immens poder moral de la dòna, trascendeix més enllà de la familia, donchs segons opinió del sabi Fenelón, ella és la que decideix la sort del gènere humà, contribuint a la grandesa o a la perdição de las nacions.

Bé ho entenia Horaci, quan anunciava la destrucció de l'Imperi Romà, si August no obría centres educatius pera que en ells s'hi formessin lo cor y l'intel·ligència de las dònas romanes. Bé ho comprendia també aquell escriptor que deya: «Quan la corrupció s'ha apoderat tan sols de l'home, no està tot perdut, la dòna pot salvar a la Sociedad; però quan la corrupció ha invadit a la dòna, ja res hi ha que esperar, perque'l poder de l'home és per això ineficàs, sigui't sa filosofia especulativa, mentres que en la dòna la filosofia és pràctica».

Per lo que hem dit, s'ha pogut veure a la dòna desempenyant lo paper de mare y de mestra de sos fills; altre dia la considerarem com verdadera educadora en los centres públics d'ensenyança.

**

Per lo que hem dit, s'ha pogut veure a la dòna desempenyant lo paper de mare y de mestra de sos fills; altre dia la considerarem com verdadera educadora en los centres públics d'ensenyança.

INFIDEL

(ACABAMENT)

Y en Lluís, agitat, però no obstant ab vèu ferma, seguì:

—Mira'l meu bras; l'enmagriment comensa. Encara no estich més que en lo període prodròmich. Lo període confirmat vindrà més o menys de pressa, poch a poch sens dubte gràcies a la meva constitució vigorosa, però vindrà. Quan ne veuré'l síntomas ja no'n tindré més que per unas sis setmanas... N'estich ben cert.. Mira sobre la taula'ls llibres dels nostres mestres sobre aquesta materia: Laënnès, Wirsow, Villemain, Grancher, Thaon... Tots los he llegit y reclegit, profondisat, comparat, ab la ardentia esperansa, oh!, ben ardentia, t'ho asseguro, de descubrir que m'enanyava... La vida s'obria al meu devant tan riallera y tan hermosa!

—Però bé hi han remes! —feu lo amich, quina vèu tremolava.

—No... Tú sabs, com jo, que no n'hi ha pas!... Los sabis experiments dels deixelles d'en Pasteur ne trobarán algún dia; però encara no han donat resultat, y jo ja no hi seré pera veure'l seu èxit.

—T'exalta molt fàcilment, Lluís! Ves a veure als nostres mestres, consultal! Ells destruirán la quimera d'aqueixa malaltia, que no existeix més que en la teva imaginació!

—He anat a veure als tots. Sempre ha sigut bò pera mí. Li he preguntat que'm digué la veritat, que la rebrà com un home...

—Y bé!... què t'ha dit?

—Pocas paraules, però n'hi han hagut prou. Després d'haverme auscultat ab lo més escrupulós cuidado, m'ha respòst: «Pobre fill meu... tindrà d'interrompre'ls seus estudis y tornar alguns mesos al costat dels seus pares; potser l'ayre de la terra naduha li probaría!» Això volta dir pera'ls que saben entendre: «Vagi a passar l'agonia y a morir en los braços dels seus!»

—Què vas a fer?

—Quedarme aquí fins a l' hora... Vull enganyar a la meva família y no donarli l'espectacle del meu aniquilament diari... A l'última hora ja'ls cridaré... Sofriran més allavors, però al menys los hi hauré estalviat las eepantoses angonias dels mesos que varen pera mí!

—Y... y la teva promesa? —digué l'amich vacilant.

—També per ella tinc fet lo meu plan. Tú m'ajudaràs a executarlo. Ets bastant amich meu pera que pugui comptar ab tú.

—Còmptahi en tot y per tot!

—Ja ho deus veure que seria un crim tirar un vel de dol sobre aquesta vida

rà a l'infidel... a l'ingrat... La vida tornarà a somriure pera ella... y un dia o l'altre...

Un sanglot va interrompre a n'en Langeron; però desseguida's redressà més ferm que mai.

—Las mevas cartas,—segui—s'aniran fent escassas y cada vegada més fredas. Ja no hi parlaré dels meus suaus somnis, pobres estimats somnis desapareguts! Però hi parlaré dels meus plahers parisencs, de la vida alegra que porto... Tú m'hi ajudarás... A l'escriure als teus pares y als amichs d'allà baix los hi dirás los tristes cambis morals que hi ha en mi; ls meus desordres, las mevas bojerías de tota classe, en las que perdo la meva dignitat, lo meu amor al treball, las probabilitats de l'èxit del demà... fins la meva salut!... Tot això se sabrà, transpirarà, y axis conseguiré'l meu objecte!... Tú sol, yls meus pares, als qui en lo darrer moment confiaré la veritat, serèu los dispositaris del meu secret.

En Langeron se deturà. Com pera recalcar las sinistres paraulas, un accés de tos seca y ronca li remogue'l pit, y quan apartà'l mocador dels seus llabis lo seu amich hi vegé una taca de sanch.

IV

—Es ben trist tot això, senyora Valubert!—deya la senyora Poitevin a la seva amiga tornant del fossar ahont acabavan d'enterrar a n'en Lluís Langeron...—Un jove que semblava tan bò, tan serio, tan ben educat!... Se recorda un vespre en que la vaig trobar a vostè tot justament devant de la casa dels seus pobres pares?... Y vegil era precisament lo dia en que's deya quel desgraciat jove anava a prometre ab la senyoreta Herbaut... Ja li deya que París és una mala ciutat, feta pera la perdició de la joventut!

—Oh! és ben veritat senyora Poitevin! Los pobres pares són ben bé de planyer, no sols per perdre al seu únic fill, sinó també perquè se'n vá a forsa de mala conducta!... M'han dit que'ls seus amichs escribian que duya una vida... oh! però una vida!... Horros, crèguim!

—Es espantós!... Y la pobre senyoreta Herbaut?

—Sembla que quan vá sapiguer que'ls seus promès li era infidel, de primer vá tenir un gran disgust... Però és una noya d'esperit, y ademés lo sentiment de la seva dignitat... Y ja que l'oblidavan... també ha oblidat.

—Ahont és ara?... No se l'ha vista a la cerimonia.

—Naturalment... No era pas lo seu lloch... Sembla qu'és al Mítjdia ab los seus pares y la familia Saint-Ythier... jé... jé... Hi ha'l noy Saint-Ythier qu'és un bon mosso... y aquest és entenimentat... Me sembla que dintre de poch...

V

Lo somni suprèm d'en Lluís Langeron s'ha realitat. La vida tindrà encara flors pera la promesa de l'infidel!...

S. BOUCHERIT.

Comentaris

Brams d'ase.....

No caurem en la vulgaritat d'indignarnos, ni molt menys d'enfadarnos per los escrits d'*El Díal* de Madrid contra Catalunya. Estèm tan acostumats a la injusticia, que lo que més nos sorprendria en aquest mon seria que los periódichs yls politichs de Madrid tinguessin dos dits de cervell y que jutjessin y parlessin de las cosas abla serenitat de criteri que la rahó y la justicia exigeixen; però com això se'n demanar impossibles, lo més senzill y convenient pera nosaltres és pendre aquestas cosas com a mals crònichs y incurables, deixant que certa gent fassin y diguin lo que mellor los hi sembli. Al cap de vall, sentho aixís, nos està vihem moltà feyna de propaganda, que'ns la fan desde Madrid, inconscient, és clar, *gratis et amore*.

Fòra d'això, ja feya temps que l'*Díal* caminava per las tenebres, y volgut sortir a plena llum, ha aprofitat lo de la suspensió de garantias pera mourer soroll.... y vendrer uns quants cents números. Total, unas quantas pessetas, y rès més. Dihèm mal: també s'ha trobat lo Santonja en qüestió ab uns desafios... Vaja, deixémho correr que podriam pendre mal.

Nos ab nos

A la darrera sessió de l'Ajuntament hi assistiren vintidós regidors. Qual-sevol pensarà que hi havia a fer algú nomenament de personal; donchs no senyors, se tractava d'un assumpcio interesarissim pera Tarragona: acordar que'ls gegants y nanos an-

sin o no a Barcelona, quin Ajunta-ment pagava'ls gastos.

En la reunió que's celebrà l'altre dia entre l'alcalde, alguns regidors y el representant de la Comissió de Festes de Barcelona, mitj s'acceptà la proposta de fer anar los gegants a Barcelona, pagant tots los gastos; però'ls regidors caciquistas hi *vegeren* un acte de gran trascendència política y naturalment s'hi oposaren.

Realment fà riure que prenguin tan a la valenta, assumptos que no valen la pena, y no'n ocupariam de lo ocorregut, si no's posés en ridicol a Tarragona, puig en principi s'havia quasi acceptat l'ofertiment de Barce-lona.

Altras vegadas s'havían atès solici-tuts per l'estil d'altres ajuntaments de Catalunya, y és natural que's fés, puig són atencions que's deuen tindrer, sobre tot quan no costan cap diner. Un altre dia necessitarèm quelcom important de l'Ajuntament de Barcelona, que sempre ha tingut deferencias ab lo nostre, y no podrèm demanarlos hi rès, per haver quedat ara en una situació poch ayrosa.

Ademés d'això si ab los gegants y nanos haguessin anat a Barcelona 20 o 25 persones, aquestas sempre hauríen guanyat 5 o 6 drets cada una, que bon servey los hi hauríen fet ab los pochs treballs que hi ha.

Vaja, tenim uns regidors que no'n los mereixem.

CARITAT

Acabava mon primer article insert en LO CAMP DE TARRAGONA, núm. 93 dient: «Dadas ja las explicacions que quedan estampadas, passém a veure si Tarragona, municipi, té caritat o si, no solsament no té caritat, sinó si cumpleix la llei envers los pobres, per passar després a estudiar si Tarragona, capital de província, té caritat o se l'ha menjada, fá anys, lo caciquisme que patim per desgracia nostra».

No hi ha cap classe de dubte que queda plenament demostrat en tots mös anteriors articles, que Tarragona municipi no'n té de caritat, y que no solsament queda patentment demonstrat tot això, sinó que també hi queda, que mentrés pels pobrets malalts no hi ha lo que la llei disposa y la conciencia ordena, se malgastan los diners donant als que no són pobres lo que són als pobres pertany de bon dret, y també queda probat fins a la evidència, que's passa'l temps fent més que administració, política rastreya y baixa, posant lleys y fins dispo-sicions escripturadas als pèus d'una política que'ns anorre deixantnos a tan baix nivell de cultura, que cap poblet de montanya te perquè enve-jarnos.

Una vegada probat tot això donchs, passém a estudiar lo segón punt, o si-gui: si Tarragona, capital de província'n té de caritat o se l'ha menjada fá anys lo caciquisme que patim per desgracia nostra.

Tarragona té una Diputació y un Gobernador civil president *nato* de la mateixa; sabèm que a n'aquesta corporació incumbeix la gestió, govern y direcció del interessos provincials de tota mena; tots podríam estudiarlos ab la convicció de que aquella corporació no havia de quedar gaire ben parada; però com que no m'he proposat més que ocuparme dels interessaos que directament afectan a la salut pública, d'aquests solsament m'ocupare per ara.

Es clar que podrà ocuparme de l'estat de las carreteras, convertidas en escorrachs, que semblan passetjos pel diòni perquè s'hi trenqui l'ànima qui per ellà passi; natural, que podrà ocuparme de aquellas altres, que casi deuen ser tots morts los que las varen veure comensar, y probablement no las veurà acabadas ningú dels que actualment vivim; prou que podrà, també ocuparme de que no paga als empleats, fentlos dejunar molts mesos; que no paga a l'imprenta que tanta feyna li dóna y gastos li acarrea; que per no pagar als contratiats vā haver de deixar de publicar subastas que quedavan desertes; que per aquest mateix defecte han passat més d'alguns apuros los desgraciats recullits a la Casa de Beneficència, haventhi sagut president que amenaçà ab soltarlos deixans lliures, perque anessin a implorar la caritat pública, ans que morir de fam dintre l'establiment de la Casa de Beneficència a carrech de la Diputació; bé prou que ho sé que podrà parlar de tot això y moltes coses més, com de no tenir la província a Tarragona ni un malvat aparato de desinfecció, lòcomòvil o nò, per poguer ser trasladat als pobles de la província que tin-guressin la desgracia de sofrir alguna

epidèmia; com podria parlar de que en lo Gobern civil, que segurament saben què a la província hi ha per allà uns 168 pobles, o municipis més ben dit, no saben, o millor dit no sabian a 31 de Desembre passat, quants metges hi ha, com se diuen, si són o no titulars y si s'hi que ho són, són degudament retribuïts y religiosamente pagats; això com si tenen legalment contractats los seus serveys ab los Ajuntaments com disposa y mana la llei, que'n mana y regeix a tots, petits y grans; també podria parlar de que aquests 168 pobles tenen la immensíssima majoria los cementiris com a la Secuita, al mitj del poble y compertament *saturat*, havent de desenterrat los enterrats per fer puestos pera enterrars als no enterrats; de las esgarifansas de sentiment y dolor, que s'apodera dels alcaldes quan se troben a la porta abandonat un infantó recent nascut, al pensar que han de trasladarlo a la Casa de Beneficència de Tarragona ahont l'espera una dida que menjant o no menjant, ne cría tres o quatre més com aquell desgraciat, abandonat per una mare desventurada que després de haver comès grave falta, abandona'l fruit de sus entranyas fiant sa alimentació y cuidados, que tal vegada a n'ella sobran, a una societat avara y mesquinà que no darà al seu fill, ser semblant à Déu, lo que's disputaria per donar a una bestia, un burro, un gos que perdut caiguts a las mans de la major part de la que la constitueixen; parlarà també d'aqueixas casas de tráfec de carn humana blanca o negra, dels reglaments mal girbats que las regeixen, y dels defectes en sa vigilancia sanitaria, tant fàcils de corregir, y que produueixen la mort prematura de molts sers humans, són causa de perduas segurs de la tranquilitat de la llar domèstica y'n fan contemplar cuadros los més tristes de jovent mālaltis, que'n lloch de ser joya y esperansa de la patria, són remora y destorb que la decadentix ab forsas y sentiments; per fi també podrà parlar del sarcasme caritatiu de Tarragona, capital de província, com ho és, lo donar un lloch per poguer ocultar als ulls del mon (al menys apparentment) a la maternitat clandestina, y en cambi no tenir un lloch per la maternitat illegítima, encara que desheretada de fortuna; passaré per alt las mil y una consideracions que aquest fet me sugereix, però no callaré que podrà ocuparme de que aquí, en aquesta província, legalment no pot captar, però tampoch hi ha un lloch, un hospici ahont recullirse quant un és vell, és inútil pel treball o no troba qui li dongui feyna.

Ja veieu donchs, si n'hi ha de rama tallada per pòquer escriurer més que no escrigué Sant Tomàs, en demostra-ció de que no hi ha caritat à Tarragona, capital de província, y si considerèm que tots aquests māls los patim, principalment perque la Diputació no cobra, y que si no ha cobrat ha sigut perque la política ha pògut més que la llei, la rahó y'l sentit comú, tindrem demostrat à la lleugera lo que me havia proposat. Però com podria ser que aquests petits apunts no satisfessin a tothom, molt menys havent tractat ab tan detall la falta de caritat y demés de Tarragona, com a municipi, he deixat expresament per l'últim un fet, que detallat, podrà servir de mostra, ja que diuen que per mostra basta un botó, de lo que's Tarragona com a capital de província, y sobre tot fins ahont arriba la seva poca caritat.

A. RABADÀ

(Seguirà)

L'obra del Diccionari Català

Ab lo present nombre del Butlletí del Diccionari, corresponent al Juny y Juliol passats, acaba de detallarse definitivament dia per dia, l'excursió filològica que Mossèn Alcover ha fet per las Balears, Valencia, Roselló y Catalunya desde'l 8 d'Abril que sortí de Mallorca, al 14 d'Juliol, fetxa del seu retorn.

Llegit aquell itinerari que patentia clarament lo triomfal què ha sigut aquest viatge, y fet esment de las rebudas que per tot arreu li han donat, se vèu de quina manera hi ha encara energies, y com lo poble espera y fre-tura'l retorn a la tradició, esperantse'ls ànimos endormiscats devant las causas nobles y enlayradas.

La premsa catalana, representada per La Renaixença y La Veu de Catalunya, ha publicat las cartas que Mossèn Alcover, ple de gratitud, dirigeix a la munio d'entitats y particulars que li han allargat la mà y obert llurs brassos, en apoyo y ajuda de sa magna empresa.

Pocas causes han tingut una em-penta tan valenta com aquesta del

Diccionari Català, que iniciada per l'ilustre Mossèn Alcover, ha sabut superar difficultats de molt de gruix, pera predicarla y ferla comprehensora a tota la patria en pès, sens trobar esculls enllotx, ni recalcaritrans podesos, ni ningú que no s'hi sentis affectat a ajudarhi, enlluhernat per lo simpàtica de l'idea.

Les llístas d'obras de que's fan edades; las seccions del llenguatge vivent que's van omplint; los arxius ahont se treballa; los nous correspondents, y la gran y valorada munio de colaboradors de que's vā donant compte en lo Butlletí, ab ver escreix garantia l'èxit de l'obra, y esperona de valent a la feyna.

En un xamós article se dol de la mort de l'insigne cantor de la patria Mossèn Verdaguer, qui tan bona ajuda hi hauria donat, ell que fou lo primer en inventariar la llengua catalana, sobre manera, ab sa magna Atlàntida, publicada en època d'ensopiment, y quan encara la parla catalana era aborrida y motejada de mala manera, gayre bé per tothom.

Segueix últimament la Crònica de l'obra del Diccionari, y finalment ab unas advertencies molt saladas, sobre tot la dirigida als corredaires de l'*Estat*, se clou lo nombre, quin sumari és lo següent:

Excursió filològica de Mossèn Alcover.—En acció de gràcies.—L'obra del Diccionari a n-el Rosselló.—La obra del Diccionari a Madrid.—Llista d'obres catalanes escullides per ferne cédulas.—Nous Correspondents.—Sectiōs de llenguatge vivent de que se s'expressen.—Arxius ahont hi ha colloboradors que fan cédulas.—Crònica de l'obra del Diccionari.—Advertencia.

B. P.

Jocs Florals de Falset

Composicions rebudes

Número 1. Amorosa. Lema. Car-méta.—2. Pàtria. L. Cant.—3. L'orfaneta. L. Aquí baix, etc.—4. Buscant al fill. L. La mort y l'animeta.—5. Patria. L. Ressurrexit!—6. Patria y llibertat. L. Catalunya y avant!—7. Pluja y neu. L. Per Sant Andreu!—8. Amorosa. L. Sempreviva.—9. Lo cant dels esporgadors. L. Firàm. 10.—Cant pàtri. L. Fé y coratge.—11. La molinera. L. *—12. Recort. L. Per las canyes, etc.—13. Salve. L. Cor de Maria, etc.—14. Patria y llibertat. L. Llibertat, igualtat y fraternitat.—15. Lo treball y l'estalvi. L. Labor, prima virtus.—16. anyoram. L. Sol en ma cambra.—17. Lo treball y l'estalvi. L. Qui treballa, etc.—18. Vida nova. Lema. Patria meva, etc.—19. Déu, Patria y Llibertat. L. Això volém.—20. Patria L. Ben'ets, etc.—21. Cansó patriòtica. L. Juntemos, etc.—22. La Ascenció de la Verge. L. Ave María Stella.—23. La flor de Falset. L. Eleonor Maria d'Aragó.—24. Patria. L. Mes gran fa la patria, etc.—25. Les Barres de Catalunya. L. Any. 873.—26. Assumpció. L. Exaltata est, etc.—27. Pagesívola. L. Lo geni del Priorat.—28. Amorosa. sense lema.

29. A la Assumpció. L. Assumpta est, etc.—30. Lo treball y l'estalvi. L. Virtut.—31. A plé sol. L. Impresions.—32. Patria! L. *Sursum corda!*—33. Ensaig històric. L. La primera llei de la història, etc.—34. La Vall Poera. L. Tradició recullida pel país.—35. Concèpte de patria, etc. L. La rutina.—36. La nit de St. Joan. L. Al amich, etc.—37. Montserrat. L. Patria.—38. Lo pecat. L. Abyss, abyssum invocat.—39. Ramillet per ma estimada. L. Patria. Fides, Amor.—40. Salve Regina. Sense lema.—41. La vida es lluita, etc. Sense lema.—42. Salve Regina. L. Spes nostra.—43. Lo treball y l'estalvi. L. Qui treballa, etc.—44. A la memòria del fell Jean Péleprats. Sense lema.—45. A la Assumpció de la Santíssima Verge. L. Gloria à María etz.—46. Tochs d'amor: L. Nanch-nanch.—47. Pagesia. L. A ma esposa.—48. Aleujant. L. Lletre.—49. Per la patria L. Brindis.—50. Als obrers de Catalunya. L. L'apàtria ns crida, etc.—51. Déu mar. L. Boceto.—52. Salve. L. Exaltata est, etc.—53. Gloria al Priorat. Sense lema.—54. Matinal. L. Amorosa.

55. Lo Clavell roig. L. A un amich.—56. Nostre cant. Sense lema.—57. Après les desposalles. L. Parla l'espòs.—58. La patria se desperta. L. A la secció de Literatura, etc.—59. Lo miracle de les flors. L. De la Terra.—60. Nocturn. L. Amor.—61. Sursum. L. *—62. Joyas arquitectòniques. L. De millors temps.—63. La Patria L. Una patria sola, etc.—64. Primavera sens fi. L. A la meva espòs.—65. Patria, Amor y Fé. L. Soch tan petit, etc.—66. Lo jornaler. L. Ni'l sol m'aclapara, etc.—67. Aubada. L. Dorm, dorm.—68. Consol. L. A

la mare.—69. Les flors del meu jardí. L. Fides, Amor et Patria.—70. Los Mecenats. L. Agost 1714.—71. Divisa ma filla. L. Josefinat.—72. A de Catalunya. L. Treball.—73. El sagell xicots de Falset. Sense lema.—74. Los quis. L. Montanya avall.—75. Cro-dia de la Assumpció. L. Falset. En lo Maria.—77. Lo centralisme. L. L'Ex-nocencia. L. Ramón Berenguer III.—79. Per la festa de Corpus. L. Non nobis, etz.—80. Resignació. L. Exempls noves.—82. Plors. L. Can-L. Traidor.—83. Estudi històric, etz. L. La Corona d'Aragó-Hiure, etz.—84. Concepte de patria, etz. L. Ordre y amor.—85. Lo treball y l'estalvi. L. Si

Comissions y Representacions

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

Sixto Villalba.—TARRAGONA

ser uns versos més o menys satírichs y burlons.

La respectabilitat de la comunitat dels Benedictins, així moral com industrial està per demunt d'aquestes tonteries.

Nosaltres que tant nos interessem pel peregrinatge de Tarragona, estem segurs de que els Benedictins trobaran les majors facilitats per tot lo que'ls hi convinguï i de tot cor desitjèm que l'ensaig que van a empennar siga tant falaguer en els resultats que ben prompte poguem veure l'engrandiment de la Sucursal que s'està montant y a nostra població convertida en lo centre mercantil de la poderosa empreresa.

Poch valèm, mes nostre modest concurs lo tindran sempre'ls Benedictins y no sols ells sinó qualsevol altra entitat que aquí vinga a treballar sigan las que vulgan sa nacionallat y modo d'essèr. Estem tant cansats de veure reunir a Tarragona elements vagarosos que'n plau y molt que hi vinga nova sava. Gent que treballi és lo que'n convé, que la veritable regeneració dels pobles sols ab lo treball pot conseguirse.

La Cambra de comers d'aquesta ciutat s'ha dirigit al Ministeri d'Estat en queixa del procedir del govern de Noruega aplicant als vins espanyols una escala alcohòlica, diferent de la que estipula lo vigent tractat de comers, donant motiu això a que en lo port de Christiania restin detingudes varis partides de vins de Tarragona, ocasionant-se ab tal procedir serios perjudicis a nostre comers.

Aqueix assumptu val la pena de que totes las entitats de Tarragona s'en preocupin, puig en realitat es molt més important que lo discutir la política menuda o preocuparse de si ara tenim dugas mèsícias militars y'ls tortosins ne volen una.

D'haver descuidat los verdaders interessos ha vingut l'estat de decadiment en que'n trobem.

La distingida senyora de nostre benvolunt amich y company de causa don Robert Guasch ha llurat felisment un hermos nen.

Felicitem de tot cor als pares.

Fá uns quants días que sembla que buscan vents favorables pera Tarragona.

Ab la vinguda dels Benedictins pera instalar aquí sa industria de fabricació de Chartreuse, ha coincidit la d'un fabricant de sedas que també vol montar aquí sa industria.

Se sembla que la cosa vá de veras, puig se'n assegura que s'han comprat ja's terrenos aproposit pera construirhi l'edifici.

Ho celebrém y nostre gust seria poguer donar sovint notícies semblants.

Dintre de pochs días quedará enllistit lo quadro dramàtic que junta la secció d'aficionats actuarà en la vineta temporada en l'elegant Teatre de l'Atenèu d'aquesta ciutat.

Per las notícies que tenim fins ara, sembla que la Junta Directiva d'aquella societat té' decidit propòsit de que la propria campanya teatral sigui lluida de cébo, lo que conseguirà sense gaire esfors, puig comptar ab medis y ab elements pera sortirne ayrosa.

Ja que en la crida feta pel nunci la setmana passada per ordre del senyor Alcalde, a l'objecte d'organisar lo servei benèfic sanitari, no's feya present que la llei disposa sobre quins tenen dret a la pobresa pels efectes del servei gratuit y a domicili de metje y medicina, farèm present lo que diu l'article 3.ª del Real decret de 14 de Juny de 1891, a fi de que cadascú pugui ferse respectar lo seu dret.

Art. 3.ª Serán considerats com a venius pobres pels efectes del reglament:

Los que no contribueixin directament ab cap cantitat a l'Erai ni siguin inclosos en los repartiments pera cobrir los gastos provincials ni municipals.

Se exceptuan d'aquesta regla los que sens pagar cap contribució directa a l'Estat, la província ni al municipi, disfrutin de jubilació, cessantia o pensió, qualsevol que sigui sa procedència.

Los que viuen d'un jornal o salari eventual.

3.ª Los que disfrutin d'un sou o pensió més petita que la d'un jorner en la localitat respectiva y compitan ab aquell sol recurs.

4.ª Los orfens pobres y expòsits que mamin y's crihin per compte de la Beneficència pública en las respectivas jurisdiccions.

Tots aquests datos los sab o pot saber de sobras l'Excm. Ajuntament, y podrà formar las llistas dels pobres sens exposar a n'aquests a descuits, o olvits per ignorancia; però ja que ho fà en aquella forma, nosaltres cumplim, ensenyant a l'ignorant las obras de misericordia.

La subscripció oberta pera erigir un monument al patrici Dr. Robert, ha produït l'important suma de pesetas 119.083'05.

Del projecte y direcció del monument s'en ha encarregat lo company de diputació del Dr. Robert, nostre amich l'arquitecte Sr. Domènec y Montaner.

L'aiguat que caigué sobre nostre ciutat la nit del dijous al divendres, se convertí en verdader cicló a Cambrils, sufrint bastants perjudicis tot aquell terme municipal.

Camises y corbates alta novetat. Camiseria de Pau Brú, Comte de Rius, 20.

Aquesta nit á las dèu tindrà lloch en lo teatre-jardí de la floreixent societat «Niu Artístich Recreatiu», una divertida funció teatral, posantse en escena la xistosa comèdia catalana «A tres quarts de quinse» y estreno del jocut «Serenó!.... las veinte y cuatro».

La festa, com de costüm, acabarà ab un lluït ball de societat.

Ademés se'n diu que están ja molt adelantats los treballs pera l'aixecament de un nou y elegant Teatre dins del saló de ball, pera la propera temporada d'hivern.

Desde demà al 30 de Setembre estarà oberta en aquest Institut general y tècnic la matrícula ordinaria de 1902 a 1903 pera las carreras de Batxillerat, Magisteri elemental, Agricultura, Comers y Bellas Arts.

S'ha publicat la octava edició de «L'Atlàntidas» de l'insigne poeta Verdaguer.

Avuy s'aixeca la veda en aquesta província. Són molts los cassadors qu'aquest any s'han provehit de la corresponent llicència.

Nostre estimat amich lo Dr. D. Joseph Gaspar Espanyol prengué ahir posesió de la plassa de Canonge Arxiver de la Sèu de Barcelona, que guanyà com ja diguerem en renyidas oposicions.

Repetim nostra enhorabona y que per molts anys puga disfrutarla, a l'ensembs que li remerciem l'atenció que ab nosaltres ha tingut, conviadants a l'esmentat acte.

Desd'el Vendrell foren ahir conduïdas per la guardia civil y reclosas en lo Castell de Pilats, quatre conegudas persones d'aquella important població.

Encara que se'n ha dit que sa detenció està relacionada ab un fet ocorregut a la platja de Sant Salvador y del que ha parlat la premsa aquests darrers días, nosaltres nos resistim a creureho, pérque coneixèm a las esmentadas personas y las tenim per incapassas de realizar actes com lo qu'hem vist relatat en alguns diaris.

Acabadas las vacacions, demà se reobrirán las classes en totes las escoles públiques.

L'«Agrupació Catalanista» de Santa Perpètua de Moguda, celebrarà avuy a dos quarts de cinc de la tarda, un concurs entre totes las noyas fadrinas fillas o que resideixin en aquell poble pera propagar las cansons de la terra.

En dit concurs s'ofereixen los següents premis:

Primer. Un riquíssim vestit de seda en pessa. S'adjudicarà a la noya que sàpiga mellor y més gran número de cansons catalanas.

Segon. Un finissim trajo de batista en pessa. S'entregarà a la noya

que sens pagar cap contribució direc-

que'n número de cansons y modo de cantarlas se sigueixi en mèrit a l'anterior.

Tercer. Un cós (també en pessa) de fil teixit ab seda que s'entregarà a la noya que, després de l'anterior, més número de cansons hagi cantat, preferint ab igualtat de circumstancies la que las canti meller.

Quart. Se reserva la Junta de la «Agrupació Catalanista» la llibertat de concedir tants accèssits com creguin convenient, consistents en llossos més o menys bons segons se mereixin las cansons, llossos propis per senyirse al bras.

Celebrém l'idea de l'«Agrupació Catalanista» de Santa Perpètua y agraim l'invitació que'n ha enviat pera assistir a dit acte.

Lo dia 5 del vinent Octubre inaugurarà la temporada teatral la distingida societat «Centre Català», posant en escena'l drama d'Iglesias «La Resclosa».

Ademés del gran nombre d'obras d'antich y modern repertori que's representaràn, se'n diu que's té en cartera l'estreno de tres obres, entre elles una sarsuela en un acte, lletra y música de dos apreciables socis del Centre.

Molt nos complau poguer donar aquestes notícies y no desitjèm que la vinenta temporada del «Centre Català» sigui un èxit, perque tenim la seguretat de que ho serà, no desmeixirent en rès de las anteriors temporadas.

L'altre dia publicava *La Opinió* un solt dihent que havia arribat lo senyor..... X, acompañat de la seva senyora y de su hija tierra.

Quina manera d'escriure!

No sabem lo que'l s'hi déu haver fet la llengua castellana pera que la maltractin d'aquesta manera.

Programa que's celebrarà aquesta nit, a las nou, en lo concorregut Cafè del Centre:

1.ª Capritxo espanyol.—«Aldrich»

2.ª Faust, gran fantasia.—«Gounod»

3.ª Freischutz ouverture, (a petició).—«Weber».

4.ª La Africana fantasia (1.ª audiència).—«Meyerbeer».

5.ª Anita-Gavota.—«Salvat».

A l'objecte de realizar una excursió artística a Tamarit, aquesta tarde en

AVÍS PACIÁ MANUEL

participa á sa nombrosa clientela y al públic en general, que ha trasladat son Establiment á la mateixa Rambla de Sant Joan, n.º 50, al mateix temps que prèus molt econòmics.

Especialitat en abrichs de senyoras

G. SERRA Y TRILLA

METGE CIRURGIÀ

ex dèixeble de l'minent Dr. Aqua, en malalties de la pell; ex Metge alumne de l'Institut de Alfonso XIII de Bacteriologia y Seroterapia

MALALTÍAS DE LA PELL Y MALALTÍAS CRÒNICAS

CONSULTA DE 11 Á 1

COMTE DE RIUS, 20, 2.ª.—TARRAGONA.—COMTE DE RIUS, 20, 2.

lo tren de dos quarts de tres sortirà pera l'indicat punt alguns socis de la «Joventut Catalanista» d'aquesta ciutat.

Los hi desitjèm felis anada y meillor retorn.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9.

Gabinet de malalties dels ulls

DE Eduard Tello

METGE OCULISTA

Ex-intern, per oposició de la Facultat de Medicina.—Ajudant de l'oculista Dr. Rios.

Horas de consulta: De 11 á 1 y de 4 á 6.—Gratis als pobres.

Compte de Rius, 11, pral.

SVENSKA LLOYD

LINIA DE VAPORS DE LLOYD SUECH DE GOTHEMBURG

SERVEI BI-MENSUAL ENTRE TARRAGONA Y LOS PORTS ESCANDINAVOS

Lo vapor suech **Italia** sortirà lo dia 7 de Setembre, admitem, càrrega pera Marsella, Gotemburg, Copenhagen, Estocolm, Cristiani, Bergen, Malmo, Helsingborg, Norrkping, Gefle, Sundsvall Stettin, Danzig, Koeningsberg, Libau, Riga y demés ports de Suecia, Noruega, Dinamarca, Alemanya y Russia.

Lo despatxa son agents Srs. Boada germans.

Companyia Valenciana de Navegació

Línia regular de grans y ràpids vapors

ENTRE Espanya, França e Italia

Vapors de la Companyia

Sagnito, Alcira, Játiva, Grao, Cabanil y Denia

Sortidas fixes y setmanals del port de Tarragona, directament pera Marsella y Génova los dimars de cada setmana.

Pera Niza, Porto Marzio, Onglia y Liorna los dimars de cada quinzena.

Pera Valencia, Alacant, Almeria, Málaga, Algeciras, Cadiz y Huelva los dijous de cada setmana.

Directament pera **Cette** sortidas setmanals tota època del any.

S'admet passatge y càrrega á nolis reduits.

S'admet càrrega ab nolis seguit y coneixement directe pera New-York, Nàpolis, Bari, Siracusa, Messina, Catania, Palermo, Cagliari, Venecia, Malta, Triest, Fiume, Odessa, Braila, Galata, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, ab trasbordo á Génova.

Agent: D. Antoni Más y March

Tarragona, Plaça d'Olivera, 1, Tarragona, Teléfono núm.

Ibarra y C. de Sevilla

Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasajes, San Sebastià, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo dia 4 Setembre lo vapor **Cabo S. Martín** son capitá D. Victorioria Beitia, admitemen càrrega y passatges pera els citats ports.

Lo despatxa son consignataris D. Marián Peres.

Tintoré y C. de Barcelona

PERA LIVERPOOL

Sortirà d'aquest port lo dia 3 de Setembre lo magnífich vapor **Tordera**.

Xarop de hipofosfits CLIMENT

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més de un any de una escrofulacronia. Gansat d'usar sens cap resultat quantas Enunciós y reconstituyents se preconitzan per aquests cassos, vaig ensenyjar los **Hipofosfits Climent**, trobant consol lo pacient ja en el primer frasco y molt prompte la curació completa.—Dr. Sitoliz, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Puch assegurarlos qu'en tots los cassos d'**Asthenia** presentats à la meva clínica à causa d'affeccions genitales provinentes de la falta de fixesa de les viscències abdominals (Enteròptosis) lo **Xarop Climent marca SALUD** m'ha donat inmillorables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim **Xarop Climent SALUD**, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Ovi

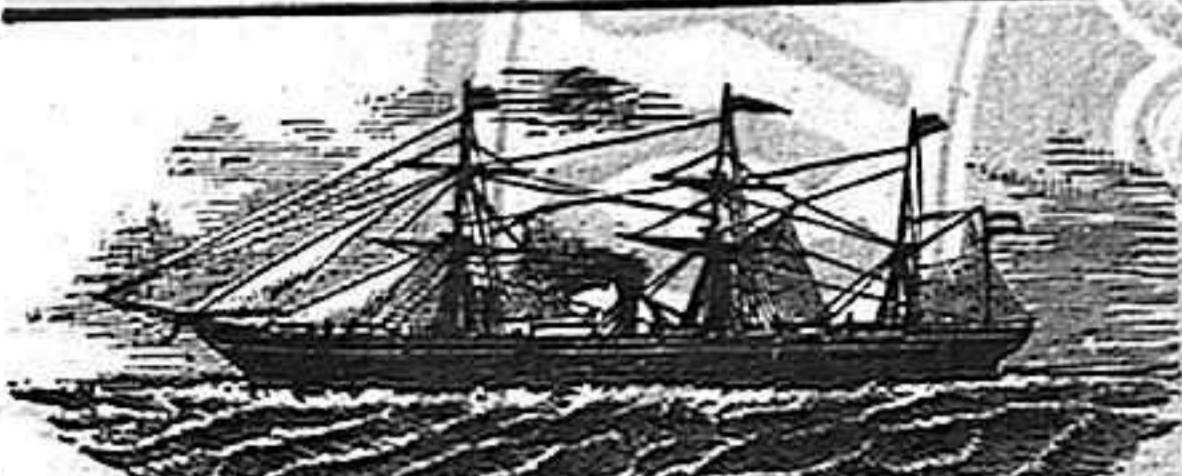
Lecitina

Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tònic. Reconstituyent

Antineurasténich

Serveys de la Compañía Trasatlántica
DE
BARCELONA

Línies de Cuba y Méjich.—SERVEY DEL NORTE.—Lo dia 16 de Setembre sortirà de Bilbao lo 19 de Santander y'l 20 de Coruña, lo vapor **Alfonso XIII** directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera litorals de Cuba y pera Costaafíre y Pacífich, ab trasbord á Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia, y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, també ab trasbord á Habana.

SERVEY DEL MEDITERRANI.—Lo dia 26 de Setembre sortirà de Barcelona, y'l 30 de Cadiz, lo vapor **Montserrat** directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units y litorals de Cuba. També s'admet passatge y carga pera Puerto Plata, ab trasbord á Habana.

Línies de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Setembre sortirà de Barcelona, y'l 13 de Málaga y el 15 de Cadiz lo vapor **Manuel Calvo** directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Puerto Cabello y La Guayra; admeten passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord á Habana. Combina pel ferro-carri de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich pera banya. Metges d'aquesta capital y de fora, lo qual creyem es garantia suficient pera las personas que tingan á bé visitarlos, ab la seguritat qu'obtindrán un prompte alivio en-sas dolencias.

Bany de Filipinas.—Lo dia 13 de Setembre sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor **Antonio Lopez** directament pera Port-Said, Suez, Aden, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa oriental de Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línies de Buenos Aires.—Lo dia 2 de Setembre sortirà de Barcelona, y'l 3 de Valencia, y'l 7 de Málaga y'l 7 de Cadiz lo vapor **Reina M.ª Cristina** directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires. Admet passatge y carga pera Rio Janeiro, Santos, Punta Arenas, (Chile), Coronel y Valparaíso, ab trasbord á Cadiz al vapor de la Línies del Brasil.

Línies de Canàries.—Lo dia 17 de Setembre sortirà de Barcelona y'l 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde** directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas y Santa Cruz de Tenerife, y Santa Cruz de la Palma, retornant á Barcelonà per-Santa-Cruz de Tenerife; Cádiz, Málaga (facultativa); Alacant y Valencia.

Línies de Fernando Poó.—El dia 25 de Setembre sortirà de Barcelona y el 30 de Cádiz, el vapor **Larache** pera Fernando Poó, ab escalas en Casablanca, Mazagán y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línies de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres.

Sortidas de Tanger: dimarts, dijous y dissabtes. Pera més informes dirigir-se á son agent **D. Emili Borrás**

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totes las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforsant los debilitats. De venta en totes las Farmacias y en casa son autor, **Passeig de Gracia, 4, Barcelona.**

Farmacia Plana
al costat de la antiga
CASA FIGUERAS
REAL, 6.—TARRAGONA

Provista de medicaments moderns adquisits d'origen.—Complet assortit de medicaments pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygua minero-medicinal
TARRAGONA

TOTHOM FOTÓGRAF

À LA CASA DE DROGAS y PRODUCTES QUÍMICHS

SEBASTIA CARDONA

Trobaran los aficionats á la fotografia un assortit complet de cambres, trespeus, cubetas, prempses escorredoras, dispositius d'ayga, esfumadors, calibres, fanals de varijs formes, cartolinas, paper citrat lumíne, paper bromural, llorts, placas porcellanas, targetas postals sensibles, estereoscopos y vistas estereoscòpicas y bany viratge combinat.

Depositari del paper brillant Gelatina citrat de plata y albumina marca "Tambour".

Periscope-Delta diafragma iris Express minimum 6 1/2 per 9 ab 6 extra 13 1/2 per 18 110

Instantanea l'eriçope-Delta (Stereoscòpica) 9 per 12 ab 12 chasis 70 pesetas

Linch lo gust de participar a una nombrosa clientela, que he rebut las cambres Stereosòpicas (Delta-cartouche) ab propietat de poguer aplicar placs y pel·lícules. Preuada al 10% d'oposició de Paus ab me-dalla d'or. Unica casa a Espanya que's troben en venda.

REVELADOR CARDONA

Únic en sa classe per ser lo més ràpid, no s'altera ni taca

PEEUS SENS COMPETENCIA

SE DONAN INSTRUCCIONS.—LABORATORI Á DISPOSICIÓ DELS CLIENTS

APODACA, 27, Y PLASSA D' OLÓZAGA, 9, TARRAGONA

Magnaria agricola, industrial y vinícola

Complets assortits en ferreteria

Marceli Vicens

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanperé y C.^a, constructors d'arades y bògits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Rambla St. Joan, 50, 1.er

Tarragona, trimestre..... 1 pesseta

Fora..... 1 »

Extranger..... 2 »

Número d' avuy 10 cént.

Ayqua naf SERRA

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més de un any de una escrofulacronia. Gansat d'usar sens cap resultat quantas Enunciós y reconstituyents se preconitzan per aquests cassos, vaig ensenyjar los **Hipofosfits Climent**, trobant consol lo pacient ja en el primer frasco y molt prompte la curació completa.—Dr. Sitoliz, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Puch assegurarlos qu'en tots los cassos d'**Asthenia** presentats à la meva clínica à causa d'affeccions genitales provinentes de la falta de fixesa de les viscències abdominals (Enteròptosis) lo **Xarop Climent marca SALUD** m'ha donat inmillorables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim **Xarop Climent SALUD**, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

4

La Joya del Centre

Establiment de begudas

JOSEPH RIOLA

Tarragona.—22, RAMBLA DE SANT JOAN, 22.—Tarragona

TEMPORADA D'ISTIU

Espumosos refreshs de taronja, plàtano, vainilla, llimó, maduixa, etc., á 10 cént.

Cervesa fresca **Moritz**, rebuda diariament de la fàbrica.

Horxatas y xarops fins, nectars y demés begudas del temps.

Dipòsit de gel.—Vins y licors de les més acreditadas marcas á preus econòmics.

Se serveix á domicili.

La BATERIA

Rambla St. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totes classes, marcas de primera y preus econòmics.

LA BATERIA

Méndez Núñez, 16, 2.er—TARRAGONA

Joan Ruiz y Porta

Procurador

GRAN CAFE DE LAS SET PORTAS

Tarragona.—PLASSA OLÓZAGA, 10.—Tarragona

TELEFONO NÚM. 15

CLINICA DENTAL

D. FULGENCI AGUSTÍ ALEU

PROFESSOR-DENTISTA

Unió, 44, pral.—Tarragona

Curació prompta de les malalties de la boca y dents. Extracciones sense dolor.

Orificacions, empastaments y tota classe de obturacions.

Construcció de dents, dentaduras y aparells de totes classes y empleo de tots los anestesials coneguts.

Forn de courer pá

Se'n ven un acreditati y ab tots els accesoris, situat en un punt cèntric de nostra ciutat.

Informar en nostra administració.

D. Antoni Virgili y Oliva

ADVOCAT

ha trasladat lo seu despatx al carrer de Augusto, número 26, primer.

En Ramón Nolla y Martí

METGE Y CIRURGIÀ

Reb en consulta de 11 del matí á 4 de la tarda

Comte de Rius, 5, 2.er—TARRAGONA

Negoci lucratiu

Venda de varis partícipacions, de la societat tarragonina Pedrol y Companyia, domiciliada en aquesta ciutat y dedicada á l'extracció de matèries fecals, pel sistema «INODORO».

Darán ratió á l'Administració d'aquest

semanari.

EXCELCER

En Llanas ven uns paraiguis de semi-seca y cuad, de color inalterable y teixit tantissim bo.

que resisteix tota prova.

al devall d'un canal.

Ademés, també té uns vanos ab uns pintats tan rebòns, que ni Rafael ni Murillo

los podrían fer millor,

apropiat per regalos, causan gran admiració.

Trobaran també sombrillas y un gran assortit de basots, parassols de totes menes que son mol, barato y bons.

Millor dit: no ya cap casa en tan bones condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26

Hores de classe.—PINTURA.—Classe per noys: De set á dos quarts de nou del matí.

Classe per senyoretas.—De dos quarts de dues a les tres de la tarda.

Disuix.—Per senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Per noys: De set á dos quarts de nou del vespre.

ACADEMIA CAPRÓ

AK DECORATIV

Uniò-36. Tarragona.

Hores de classe.—PINTURA.—Classe per noys: De set á dos quarts de nou del matí.

Classe per senyoretas.—De dos quarts de dues a les tres de la tarda.

Disuix.—Per senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Per noys: De set á dos quarts de nou del vespre.

Aquesta triple ayqua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada sobre la base d'una escollida de flors de taronger.

La ayqua naf SERRA es una beguda refrescant i refrescant, que es pot prendre en tota classe de begudes.

A la menuda: Farmacia del Centro.—Tarragona.—Demana: **AYQUA NAF SERRA**